

Egy kis derű...

Atléták egymás közt

- Te mennyit futsz száz méteren?
- Hat és fél másodpercet!
- Az lehetetlen! A világrekord is több mint nyolc másodperc!...
- Na ja, csakhogy én felfedeztem egy rövidebb utat!

Lóvásár

- Mondja, mit bír ki ez a ló? – kérdezi a kupacet a vevő.
- Hát... úgy tíz kilométert egyvágatában, anélkül, hogy megállna.
- Akkor bizony nem kell!
- Magának ez kevés?
- Inkább sok! Én ugyanis hat kilométerre lakom, és semmi kedvem négyet naponta gyalogolni.

Szahara

A pesszimista és az optimista eltéved a sivatagban. Már napok óta kóborolnak összevissza, a nyelvük lóg a szomjúságtól.

- Borzasztó! – siránkozik a pesszimista – Eltévedtünk!

Mire az optimista csak fölényesen legyint:

- Már hogy tévedtünk volna el? Ez itt a Szahara, és kész!

Két férfi beszélget:

- A fél kezemmel megállítottam egy vonatot!
- Lehetetlen!
- De igaz. Meghúztam a vészféket.

Eseménynaptár 2001. - Február

- 04. 9.00. Imaóra, úrvacsorai istentisztelet
- 17.00. Kispeszt – Baptista Világszövetség Vasárnapja
- 07. 18.00. Előljárási megbeszélés
- 11. 9.00. MKBK, istentisztelet
- 17.00. Istentisztelet
- 18. 9.00. MKBK, istentisztelet
- 17.00. Istentisztelet
- 25. 9.00. MKBK, istentisztelet, gyülekezeti tanácskozás
- 17.00. **Búcsú istentisztelet**

Március 3-tól Nemeshegyi Zoltán testvér

Címe: 2364 Ócsa, Kiss Ernő u. 14.

telefonszáma: 06-29/373-970

F a k a n á l

Mustáros marhasült tormás krumplipürével

Hozzávalók 4 személyre:

1 kg marha gömbfelső vagy fehérpecsenye, 0,5 dl dijoni mustár, só, őrölt fekete bors, 2 evőkanál apróra vágott zöldfűszer (petrezselyem, metélőhagyma, bazsalikom stb.), 1 dl olívaolaj. A püréhez: 6 nagyobb (60-70 dkg) burgonya, 2 dl tej, 1-2 evőkanál tormakrém (lehet egyszerű szelt torna is), só 1-2 evőkanál olívaolaj.

A sütit előre melegítjük fel jó forróra (200 fokra). A húst sóval, őrölt fekete borssal dörzsöljük be és kenjük be mustárral. Tegyük tepsi-be, vagy tűzálló edénybe, szórjuk be a finomra vágott zöldfűszerekkel, locsoljuk meg olajjal, és hirtelen süssük 30 percig. Akinek ez, a várható eredmény miatt, túl angolos, az adhat még rá 5 percet, de öntsön kevés vizet is a hús alá, hogy az olaj ne égjen. A sütitől kivéve a húst hagyjuk legalább öt percig állni, mielőtt felszeleteljük. Hangoljuk össze a püré készítésével. A krumplipüréhez a héjában megfőtt és megtisztított krumplit törjük át, s a meleg tejjel, a tormával és fűszerekkel keverjük habosra. Úgy tálaljuk, hogy a hús meleg, a püré pedig forró legyen. Vajban párolt kelbimbót is kínálhatunk hozzá.

Állandó alkalmaink

Kedd:	18,30	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,00	Bibliaóra
Vasárnap:	9,00	MKBK
	10,00	Istentisztelet
	16,00	Törekvők órája
	17,00	Istentisztelet

- **Imaházcim:** Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok
- **Lelkipásztor:** Nemeshegyi Zoltán
Pesterzsébet, Ferenc u.3.

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
Nemeshegyi Zoltán
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Sokszorosított: Pannon Set Bt.
Megjelenik havonta nyomtatva 250 példányban
Interneten: <http://baptista.hu/pesterzsebet>

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 98. szám

2001. február

Következő lapzárta: 2001. február 25.

„Jöjj át, légy segítségünkre!... Megértettük, hogy oda hív minket az Isten”

/Apcs.16:8-12./

Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor testvér
2001. január 14-én délelőtt elmondott
igehirdetésének vázlatja)

Bizonyára nem vagyok egyedül, akire különös hatást gyakorol a segélykiáltás, illetve a segélykérés bármilyen formája: SOS / ”Mentsétek meg lelkeinket!”

Pál apostol egy éjjel látomást látott, melyben egy macedón férfi állt meg előtte segélykérőn:

1. „Jöjj át, légy segítségünkre!”

Sokféleképpen okoskodhatott volna: Óh, ez csak álom! - Miért éppen én? - Miért éppen oda? -Ó ugyanis máshová akart menni. /Bitiniába/, mint annakidején Jónás, akit Ninivébe küldött az Úr, de ő Tárzisba futott.

2.Pál így vall: ”Megértettük, hogy oda hív minket az Isten!”

Nem csupán érzelmi alapon döntött, hiszen meggyőződve mondja: ”Megértettük”. Többes számban szól, bizonyára munkatársai nevében is. Vajon megértjük-e, ha feladatot bíz ránk az Úr? Ha máshová küld, mint ahová mi szeretünk volna menni.

Ó, az ember halálosan bele tud szeretni a saját gondolataiba, elképzeléseibe. Pedig az Úr jobban ismer bennünket, mint mi magunkat és sokkal jobban tudja, hogy hol van ránk szükség. Ő nem téved, amikor kiadja feladatunkat és megjelenő szolgálati helyünket. Ez a rendeltetés. Erről

szól Bódás János is „Rendeltetés” című versében:

Azért van síró, hogy vigasztald,
és éhező, hogy teríts asztalt.
Azért van seb, hogy bekösse kezéd.
Vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.
Azért van annyi árva, üldözött,
hogy oltalmat leljen karod között.
(Az irgalmat kínok fakasztják,
s mélység felett van csak magasság!)
Azért roskadnak mások vállai,
hogy terhüket te segíts hordani.
Ha más gyötrődik, vérzik, szenved,
azért van, hogy megmutathasd,
hogy mennyi szeretet van benned!

Megmutattad-e néha legalább?
Enyhült s szépült-e tőled a világ?
Vagy tán kezdetől támadt fölra folt
ott is, hol eddig minden tiszta volt?

Mi vagy?...Vigaszna, írnak szántak,
Menedéknek, oszlopnak, szárnynak
Ki van jelölve a helyed,
ne nyugodj, míg meg nem leled!
Csak ott leszel az, aminek
Isten rendelt. Másként rideg,
céltalan lesz az életed,
mag leszel, mely köre esett
elkallódott levél leszel,
mely a címzetthez nem jut el.
Gyógyszer ami kárba veszett
mit sose kap meg a beteg.

Rúd leszel, de zászlóval
kalász leszel, de magtalan,
cserépb miben nincs virág
s nem veszi hasznod sem az ég,
sem a világ!

3. Ahhoz, hogy a Szentlélek egy embert vezetni tudjon, elengedhetetlenül szükséges:

- Az Úrral való közösség (Igeolvasás és imádság által),
 - Belső világosság,
 - Belső tisztaság ("Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják")
 - Feltétel nélküli engedelmség.
- Pálnál meg voltak ezek a feltételek. Vajon nálunk megvannak-e?

4. A Szentlélek mindig jól vezet, csak figyelni kell rá!

Macedóniában nagy szükség volt lelki segítségre. Filippiben már elkészítette az Úr az ige számára a helyet. Két nagyon különböző ember nyitotta meg a szívét az evangélium számára:

- Lídiát a szóbeli igehirdetés által nyerte meg az Úr.
- A börtönőrt az apostol és társai biznyságtévő élete által.

5. A mentő, a tűzoltó ha elvégezte munkáját, nem maradhat a helyszínen.

A következő helyszínre kell mennie. Újabb feladatok várják.

Így van az Úr szolgálója is. Így vagyunk mi is. Elvégeztük feladatunkat, amit Pesterzsébeten bízott ránk az Úr. Az ócsai gyülekezet meghívása által, most Ócsára hív minket. Nem akarunk engedetlenek lenni.

Kedves Testvéreim! Nem azt várjuk tőletek, hogy örüljete, hiszen fáj az elválás, csak azt kérjük, hogy imádkozzatok értünk, hogy az Úr áldjon meg az új szolgálati helyünkön. Mi is imádkozni fogunk értetek továbbra is.

Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor

BÚCSÚZOM

Ahogy családlátogatásokon beszélgetünk, ahogy rakom dobozba a különböző tárgyakat, egyre-másra felidéződnek bennem az itt töltött több, mint egy évtized emlékei.

Nehéz lenne erről él szóban emlékezni, inkább leírom.

Bár sohasem szerettem magamról beszélni, és a figyelem központjában lenni, most mégis hadd írjak néhány szót magamról.

Többen kérdezték, hogy miért megyünk el? El kell valamiért mennünk, vagy megbántódunk? Egyik sem. Az Úr új szolgálati helyre hívott bennünket. Ebben teljesen bizonyosak vagyunk, nagyon sok jelt kaptam én is az Úrtól. Így egyik szemem sír, a másik meg nevet. Nehéz az elválás, a búcsú, de tudom, hogy további életünk csak akkor lehet boldog, ha engedelmeskedünk az Úrnak. S ha ezt megtesszük, ő meg fog áldani, és kárpótolni fog minden veszteséget.

Nagy izgalom volt annak idején az Erzsébet-re költözés mindnyájunk számára. Mint most, akkor is tele voltunk szorongással, félelemmel. Hogy fogadnak, hogy érezzük majd magunkat? De hamar otthonra találtunk. Zolka az első nap meg is jegyezte: „Olyan jó itt, maradjunk egészen estig!”

A beiktatásunkon a „kis” Váci Gergő mondott el egy hosszú verset, és hamar összebarátkoztak a fiúk.

Akkor a bibliakör még csak egy csoportban volt a régi imaház kistermében. Majd kialakultak a csoportok, és kirendelődtek a bibliakör vezetők.

3 évben is lehetőségünk volt, hogy az akkor felcseperedő gyerekekkel nyaraljunk 1-1 hetet. Így vittük őket Zoltánnal Recskre, Noszvajra, Sopronba. Ott ismertem meg közelebről, és zártam szívembe az azóta felnőtté vált gyermekeket.

Közben megkezdődött az új imaház és lelkeszlakás építése. Mi nők, talán akkor voltunk egymáshoz legközelebb, amikor a konyhán felváltva főztünk a munkásoknak. Mivel az udvarban volt a lakásunk, mindennap találkoztam az asszonyokkal és a munkásokkal.

Jó lecke volt ez a gyerekeknek is, hiszen a közös munka során tanulták meg, mi is az össze-

Pihenő a puszkaporban

Régen történt, hogy egy hajléktalan csavargó éjjel kószálásában átmászott egy kőfalra, amely mögött tanyát készült ütni magának. Talált is egy elhagyott házat, melyben ládák voltak porral félig megtöltve. Belefeküdt egy ilyen ládába, és jóízűen elaludt. Reggel felfegyverzett katonák rángatták ki a ládából, s egyenesen a börtönbe vitték. Ekkor tudta meg a csavargó, hogy egy municiósi raktárba tévedt s puszkaporos ládában aludt. Mikor mindezt megértette, úgy megrémült, hogy idegsokkot kapott. Igazán hajszálon függött az élete.

Így alszanak sokan a bűnök álmában, s nem is sejtik, hogy a kárhozát örök veszedelme milyen közel van hozzájuk.

„Serkenj fel, aki alszol!”

BH. 93.08.29.(V.F.)

Jézus – a moziban

Moziban ülök gyülekezetem ifjúságával. Körülöttünk több száz egyetemista, főiskolás diák ül, s együtt nézzük Pasolini Máté evangéliumát. Mindez történik Pécsen, egy egyetemi moziban.

A rendező által kiválóan megformált Jézus-alak hirdeti az örömhírt, az evangéliumot. Mindenkit hív, mindenkinek ígér, mindenkit szeret. Ahogyan ezt Máté leírta. A film alatt – tudva, hogy nem illik, mégis – figyelem az otlévköket: az egyenként érkezettek, a szerelmes párokat, a baráti csoportokat. Az arcukat, a viselkedésüket.

Mindenki arcán csodálatosan feszülő figyelem. Mohón isszák az élő vizet – Jézus Igéit. Nem találok itt a mozik félhomályát kihasználó enyelgő szerelmeseket. Nem találok itt a nevetgélő, beszélgető, cukrospapírokkal zörgő barátokat. Nem találok itt a féldőben indulattal távozókat. Sorolhatnám tovább a film már jelentkező jó hatásait. Jézus Igéi, tettei összefognak minket, otlévköket. Egyet figyelünk, egyet hallgatunk – együtt.

Vége van a filmnek. Várom, hogy megbolydul a méhkas, elenged a film ereje; mégis marad az áhítatos templomi csend. Az ajtóknál, a lépcsőn lefelé, s kint az utcán is egy – Jézus lényé-

vel átitatott tömeg vonul. Semmi trágárság, semmi dulakodás, tolakodás, erőszak. Mintha Jézus lenne itt. Jézus van itt.

A Magvető veti a magot. Így is. A MAG hullik – jó földre is. Itt is.

BH. 90.03.18.(Mészáros Kornél)

A gyűlölködések olyan hosszantartók és megátalkodottak, hogy a beteg emberben a halál legbiztosabb jósjele a kibékülés.

Sohasem vagyunk annyira nevelésesegek valódi tulajdonságaink miatt, mint azok miatt, amelyeket színlelünk.

Az igazi ékesszólás abban rejlik, hogy megmondjuk, amit meg kell mondani, és csakis azt mondjuk meg, amit kell.

Nem sokra megyünk a barátságban, ha nem vagyunk hajlandók megbocsátani egymásnak apró hibáinkat.

Van olyan nyomorúság, aminek láttára valóssággal szégyen boldognak lenni.

Szerepzavar

Nagyné testvér, aki szintén beteges, meglátogatta Kissné. Kissné nem régóta beteg. Nagyné már „kitanulta” a maga nyomorúságát. Amolyan okos beteg.

Lehet elkerülni? A betegségre terelődik a szó. Nagyné a szakavatott biztonságával nézi végig Kissné gyógyszereit.

Ezt szedheted drága! Azt dobd ki, nem ér semmit. Emez nem erre a betegségre való. Ja, igen. Szóval az az orvos volt itt? Tudod vissza adhatná a diplomáját... Nem azért mondom, de Tóthné és Lakatosné is ő vitte a sírba. A Sztreptomycin adagot meg nyugodtan felemelheted a duplájára.

Kell-e az orvos szerepét vállalni látogatáskor? Vagy akár csak ijesztgetni is, amikor minden beteg amúgy is érzékeny. Kell-e az orvosba vetett bizalmat megrendíteni?

BH. 93.08.29.(H.A.)

Köszönjük Nemeshegyi Zoltán lp. testvérenek a Szeretet-Szolgálat eddig megjelent számaiban (98) végzett munkáját.

Urunk áldását kívánjuk életére, munkájára, további szolgálatára.

”Ezért tehát, testvéreim, igyekezzetek még jobban megerősíteni elhivatásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszitek, nem fogtok megbotlani soha.” II. Péter 1:10

Szerkesztőtársak

Tudod-e, kicsoda ő?

A mennyből szállt le a földre. Királyi palástját földi ruhával cserélte föl. Emberi formát öltött magára, hogy mi felvehessük az istenit. Embernek Fia lett, hogy mi Isten fiainak neveztesünk. Leggazdagabb volt a mennyben, legszegényebbé lett a földön. Idegen jászolban aludt, idegen hajó vitte a tengeren, idegen számaron vonult be Jeruzsálembe, idegen sírba temették. Természetfeletti volt a világba jövele, de úgy élt, mint mindenki szolgálja. Nem kereste emberek kegyét, sohasem hajolt meg egy ember előtt sem, de szeretetében nemcsak tanítványai, hanem árulója előtt is földig hajolt, hogy lábukat megmossa.

Mint gyermek, létezése királyokat nyugtalanított, mint fiú, csodálatba ejtette a tudósokat, mint férfi, megreszkettette az egész népet, sőt a nagy Római Birodalmat is. Uralkodott a természet törvényei fölött: járt a tengeren és lecsendesítette a vihart, borrá változtatta a vizet, ezres tömegeket tartott jól pár kenyérrrel, betegeket gyógyított gyógyszer nélkül, sőt halottakat támasztott fel. Az ellenség nem tudta legyőzni, a halál megsemmisíteni, a sír bezárni. Isteni hatalmának erejével mindenben győzött.

Egyetlen könyvet sem írt, de a világ legnagyobb könyvtárai sem tudnák befogadni mindazt, amit szólt és cselekedett. Egy éneket sem szerzett, de önfeláldozó szeretete, kegyelmének és üdvösségének mérhetetlen ajándéka több hálas szívet gyújtott dalra, mint az egész világ költői együttvéve. Nem alapított vallási iskolát, tudományos intézetet, nevelő szemináriumot, nem is volt „magasabb képzettsége”, de a művelt emberiség összes iskolái sem dicsekedhetnek annyi tanítvánnyal, mint Ő. Nem rendezett be orvosi rendelőt, de több beteg lelkét is meggyógyította, mint amennyi beteg testet ezer és ezer orvos. Egyetlen hadsereget sem vezényelt, ellenségeinek erőszakkal ellent nem állt, fegyverrel egy talpalatnyi földet el nem foglalt, és mégis egy hadvezérnek sem volt annyi önkéntese, mint Őneki, és egy sem győzött le annyi ellenségét, hódított meg annyi birodalmat, mint Ő. Szeretetének erejével, evangéliumi küldetésével az egész világot formálta.

A világ nagy emberei sorra letűntek, Ő azonban soha, és övé lesz az utolsó szó is az emberi történelemben. Minden emberben lehet csatlódni, Őbenne semmiképpen. Mindenki vétkezik, Ő egyedül tökéletes. Soha nem követett el bűnt, de magára vette mindenki bűnét. Elszenvedte a halálos átokítéletet, hogy megváltson az élet legnagyobb bajától: bűneink rettenetes nyomorúságától és következményeitől itt és most e földön, és odaát az örökkévalóságban. Ő a legcsodálatosabb az emberek és az angyalok között.

Ez a személy JÉZUS KRISZTUS, Isten Fia, a világ Megváltója, így az enyém is. Ha akarod, a tiéd is lehet. Alázkodj meg előtte, valld be neki bűneidet, szolgáltsd ki önmagadat, válaszd uraddá szíved és életed felett! De ne félig, hanem egészen. A fél megtérés dupla nyomorúság, belefárad a lélek. Talán te is megtapasztaltad ezt. De ha egészen átadod magad, akkor megismered szabadító szeretetét, megérted Igéjét, megtapasztalod hatalmát, részese leszel békességének és dicsőségének. Válaszd egészen Őt!

Vetés és Aratás /H.E./

A boldogság, melyet e világban élvezhetünk, sokkal kevésbé függ attól, miként viselik magukat irányunkban mások, mint inkább attól, mint járunk el mi magunk mások irányában. (Mt. 5:16.)

❖
Aki italba akarja fojtani gondjait, téved! A gondok tudnak üszni...!

❖
Sok ember, aki mindig kész a felkapaszkodásra, néha csak a létra tetején veszi észre, hogy nem a megfelelő felhoz támasztotta...
❖

A rossz gondolat bármikor lehet gyújtószinór, amely a kísértés szikrájától meggyullad.
❖

Egy kínai közmondás szerint a drágakövet nem lehet csiszolás nélkül kifényesíteni, az emberek sem válnak tökéletessé próbák nélkül.

Lázi Sándor

fogás, a közös cél, az egymás segítése, a közös nevetés.

Emlékszem, egyszer valaki kövel bedobta az ablakunkat, amikor Zoltán külföldön volt. Utána az előljárók közül többen el-eljöttek kocsival, megálltak a ház előtt, és vigyáztak ránk. Tudtuk, ha bármi gondunk van, mindig van kihez fordulni, kitől segítséget kérni.

Amikor Andreát vártuk, az utolsó hónapban úgy kezdődött a nap, hogy valamelyik „munkás” bekopogott, és megkérdezte: „Hogy vagy? Minden rendben? Feleségem a lelkemre kötötte, hogy kérdezzem meg, mi van veled és a kicsivel?”.

Amikor megszületett, aznap Cseley Erzsébet néni és Szűcs néni főztek. Ettől kezdve mindig úgy tekintettek Andreára, mintha az övéké is lenne.

A kórházból Horváth László testvér hozott haza kocsival, és a zuhogó eső ellenére minden ott dolgozó a terasz ablakhoz gyülekezett, hogy meglássák a kis jövevényt.

Mire igazán szűk lett a régi lakás, átköltözhettünk a tágas, minden igényt kielégítő, gyönyörű új lakásba. Az első években még az alagsorban tartottuk a bibliaköri alkalmakat, az előljáróságait, és a különféle csoportok alkalmait.

Amikor elkészült az imaház, és felszabadultak az alagsori szobák, szinte mindig volt vendégünk, lakónk.

Talán a nagy család, a sok vendég miatt alakult úgy, hogy én legtöbbit itthon voltam, és Zoltán ment látogatni, ő volt mindig úton.

A gyülekezetben próbáltam azokkal kapcsolatot teremteni, akiknek szükségük volt tanácsra, segítségre. Így talán másokra túl kevés időm maradt. Nehéz volt ekkora gyülekezetben megtalálni a helyes arányokat, úgy dolgozni, hogy mindenki elégedett legyen. Köszönöm, hogy ezt sokan megértéssel fogadták, és minden hibám ellenére oly sok szeretetet, megértést kaptam. Köszönöm, hogy életem egyik legszebb időszakát tölthettem az erzsébeti gyülekezetben.

Végül egy igeverssel hadd búcsúzzam:
„Uram, te vagy Istenem! Magasztallak, dicsérem neved, mert csodákat vittél véghez, ősrégi terveket, való igazságot.” Ézsaiás 25:1.

Nemeshegyiné Erika

A legnehezebb kérés

„Legyen meg a te akaratom!”
Ha elkerülnek gondok, bánatok, könnyű kimondani. De ha nehéz órák jönnek, s az öröm ködbe vész? Ha a szív vérzik, a lélek zokog, ha éjszakának tűnnek nappalok, eltördelni mégis a mondatot, hogy „legyen meg a Te akaratom!”?

Inkább sikoltanék: „Atyám, ne, ne! Miért kell ennek így történnie?!”
Szívem keserű lázadásba jut, ha érthetetlen előtte az út.
Sírva tesz fel kínzó kérdéseket: „Én Istenem, hát ez a szeretet?!”

Aztán elcsitul: „Bocsáss meg, Atyám!”
Te szeretsz engem híven, igazán.
Kínban vergődő szívvel is tudom:
Te vezetsz engem a legjobb úton.

Ellenemre is véghezviheted,
de szívem attól nem lesz csendesebb.
Taníts meg hát szívből kiáltani,
ne csak szájjal, de szívvel mondani:
„Ahogy Te akarod, ne, ahogy én!”
A béke csak így lesz az enyém.

Lehet az út tövises, meredek,
amerre vezetsz, bátran mehetek.
S mindennapi kérésem az marad:
„Add, hogy csupán téged kívánjalak!”

„Legyen akaratom”, ha nap nevet.
„Legyen akaratom”, ha éj temet.
Legyen most és mindörökké! Igen!
Fogd meg kezem, fogadd el a szívem!
Ha utad célját el is takarod:
Hiszek! Legyen, ahogy Te akarod!

Hermann Enke után németből
Túrmezei Erzsébet

Dicsérjétek az Urat!

„Dicsérjétek az Urat! Hiszen Istenünkről énekelni jó, Őt dicsérni gyönyörűség és illendő dolog!” (Zsolt. 147:1.) „Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az Ő kegyelme.” (Zsolt. 106:1.)

A hívó ember Isten felé irányuló érzéseinek egyik legközvetlenebb és legcsodálatosabb kifejezője az ének, a zene. Ezért elképzelhetetlen az istentisztelet éneklés nélkül. Minden Istent dicsőítő ének egyben imádság is. Ezek az Ientől ihletett, dallamba foglalt szárnyaló imádságok készítenek elő bennünket az Ige meghallgatására és az áldott találkozásra Istenünkkel, teremtő jó Atyánkkal. Igen jól esik, ha az igehirdetés után is egy, a témához kapcsolódó ének aláhúzza és szívünkbe rögzíti az Ige üzenetét, megöntözi a hallottakat. Az egész keresztyéni életünket végig kíséri az éneklés, a zene, az Isten dicsőítésének csodálatos megnyilvánulása.

A Biblia tanúsága szerint minden nagyobb isteni eseményt megfelelő mennyei zene kísért:

- A teremtés hajnalán az Úr kijelentése: „És íme minden igen jó!” minden bizonynal dicsénekre indította a mennyei seregeket!
- Mikor Izrael népét száraz lábbal vezette át az Úr a Vörös-tengeren, a megmentett seregek a menekülés háladalát zengték az Úrnak.
- Dávid a fejedelmi lantos, Izrael népével egyetemben, hárfákkal, lantokkal, hegedűkkel, cimbalmokkal dicséri Istent a szövetség ládája előtt.
- Betlehem mezején is felhangzott a mennyei angyalok örömeke, midőn a világ megváltozója megszületett.
- Jézus maga is énekelt tanítványaival az olajfák hegyén, Pál és Silás a próba, a börtön falai között is tudnak imádkozni és énekelni, és teszik ezt olyan nagy hittel és meggyőző erővel, hogy a foglyok hallgatják őket, „és hirtelen nagy földindulás lőn...”.
- Pál így buzdítja a hívőket: „Beszélgetvén egymás között zsolnárokban és dicséretekben, és lelki énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.” (Ef. 5:19.)

A keresztyéni hívó élet tehát el sem képzelhető ének nélkül: ha öröm hatja át a hívó ember szívét dicsőítő éneket zeng, hálaéneket mond, tapasztalván Isten mindenható nagyságát. Ha bánat, szomorúság, próba nehezedik lelkére, akkor is Isten Igéje és az ének által vigasztalódik, így nyeri vissza lelki nyugalmát, egyensúlyát. Ezek a sokrétű, magasztos emberi érzelmek, az Isten iránti hála, az Ő nagyságának csodálata olyan nagy zeneszerzőket ihlettek, mint J.S. Bach, J. Haydn, G.F. Handel, W.A. Mozart, Beethoven, Schumann, Schubert, Brahms, Kodály, Bárdos, Gárdonyi, Szokolay és még sokan mások, akik időt álló, örök értékű művekkel gazdagították az –egyetemes egyházi zenei irodalmat, ének kinccset.

Ha tehát az ének és a zene isteni eredetű, nemésíti, felemeli lelkünket, érzéseinket Isten felé kell, hogy irányítsa, nem mindegy, hogy milyen zenével szolgálunk Neki. Mert zenei szolgálataink csakis Őt kell, dicsérje és magasztalja!

Sajnos nem minden zene szolgálja az Isten dicsőségét és az ember javát. Így nem mindenfajta zene alkalmas a lelki munkában, a gyülekezeti szolgálatban az evangélizációs alkalmakkor és különösen figyelmet kell fordítani az ifjúsági munkában használható zenei anyagra!

Mint minden ének, a lelki ének is három részből áll:

a szövegből, amely közvetlenül szól lelkünkhez, értelmünkhez,

a dallamból, amely érzelmeinkre hat, a ritmusból, amely biztosítja a zene lüktetését, ennek motorjául szolgál, és teljes összhangban kell, legyen a szöveg tartalmával, a melódia hangulatával.

A lelki énekeknél mindhárom részt Isten Lelke vezetése alá kell rendelni, úgy ahogyan Isten Igéje Kol 3:16-ban kifejezi:

„A Krisztus beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben: tanítván és intvén egymást zsolnárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálaával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak.”

A fenti sorrend a helyes! Sajnos, a mai modern világunkban hajlamosak vagyunk ezt megfordítani: első helyre került a ritmus, méghozzá jól felerősítve, háttérbe szorítva a dallamot, harmóniát, és leginkább a szöveget, amely az előbbiek uralma alatt csak alárendelt szerepet játszik.

Ezen kívül azt is tapasztalhatjuk, hogy a különböző is utolsó helyre került szöveg tartalma, evangéliumi üzenete erősen megkérdőjelezhető!

Sok szöveg eléggé felhígított, gyakori, sokszor logikátlan sorrendekben ismételtető, felvizezett „evangéliumot” tartalmaz; legtöbbször sápadt, erőtlén fordítása (más idegen nyelvből) egy különben sem mindig jól sikerült eredetinek. Ehhez még hozzájárul a különböző együttesek hangszeres összeállítása is (gondolunk itt a sokszor túlzott ütő hangszerek, dobok használatára), valamint az énekesek, szólisták fellépése, arcjátéka, esetleg testmozgása is, - amelyek egészen más irányba terelhetik a hallgató figyelmét és érzellem világát, mint a kívánt és óhajtott igei irányvonal.

Az sem szabad megtéveszsen bennünket, hogy ezek szövegében a Jézus neve is szerepel, sőt bizonyos „lélek”-re is utal sokszor, de mi tudjuk, hogy támadnak hamis Krisztusok is – főleg az utolsó időkben – és más lélek is munkálkodik, nem csak Isten Lelke! (Mt. 24:24.) Tehát fokozott óvatosságra van szükség. A mérték nem lehet csak a fiatalos missziói buzgóság és a jó szándék, hogy t.i. Isten dicsőségére énekelünk és zenélünk. Nem szabad kritikátlanul átvenni különböző formákat és stílusokat: beat, rock- és a popzene „keresztény” változatait, amelyek nem szolgálják Isten dicsőségét, a gyülekezetek lelki épülését. Távol legyen tőlünk, más zenei stílusokat leértékeljünk vagy elítéljünk – mind-egyik a maga helyén és színvonalán értékelhető. Ez nem merev ragaszkodás saját zenei formáinkhoz, eddigi felfogásunkhoz.

Természetesen nyitottak vagyunk és kell legyen zeneileg is az újabb stílusok, irányzatok, művészi hangvételek iránt, amelyek a keresztyén jó ízlés határain belül vannak, amelyek frissítik gyülekezeteink zenei vérkeringését, és amelyeket mindnyájan kedvelünk és fiataljaink is szívesen gyakorolnak. Azonban különbséget kell tenni azon zeneművek között, amelyek valóban Isten dicsőségére íródtak, megfelelő igei tartalommal és ehhez illő zenei formában, - és az olyan zene között, amely tartalmában és előadási formájában az összetévesztésig hasonlít más nem egyházi stílusok kedvelt slágerzenéhez. Igénytelenül és kritikátlanul nem szabad átvennünk az ún. „keresztény” szövegű, de idegenből származó „slágereket”. Különösen ifjainknak kell vigyázni, mert ők könnyen „kezelhető” főleg megfelelő tudás és tapasztalat hiányában, - és a Sátán zenei téren sem alszik!

Éppen ezért ajánlatos, ha nagyon körülményesek vagyunk és a fiatalok megbeszélnek és kikérik a gyülekezet felelős zenei vezetőjének és eseten-

ként a vezetőség tagjainak is a véleményét az ifjúsági zenei műsorrend összeállításánál. Nem jó fényt vet zenei életünkre, ha a kintől bejövő hallgató ugyanazt a „disco” típusú zenét hallja gyülekezetünkben is, mint amivel kint találkozik. Az sem helyes, ha a mi énekeinket „dolgozzuk át” (mondhatnánk sokszor kiforgatásnak is) – ezek mintájára. Sajnos elég sok nem megfelelő, kommersz-izű, ún. „keresztény” zenét tartalmazó hangkazetta anyagot is átvettünk, amely nagyon is megkérdőjelezhető Istent dicsőítő hangulatot ébreszt a hallgatóban. Sokakban még megbotránkozást is eredményez, arról nem is beszélve, hogy a fiatalok zenei ízlését nem megfelelő irányba tereli.

A Biblia a zene tekintetében sem ismer kétféle sántikálást, nem megengedhető kompromisszumot. (2.Kor. 6:14-16.) Mindig tisztában kell lennünk a gyülekezeteinkben használt zene eredetével, - hogy eredetileg is valóban Isten dicsőségére íródott-e, - lelki tartalmával, és fontos, hogy megjelenési formájában se hasonlítson, vagy éppen összetéveszthető legyen az ún. „világi változatok”-kal.

Kérjük az Úr Jézus Krisztust, hogy adjon kellő éberséget és tisztán-látást és hallást, hogy mindig tudjuk megkülönböztetni a valóban értékes Istent dicsőítő zenét és sikerüljön megfelelően, és idejében meghúzni a határvonalat a nem megfelelő tartalmú és formájú zene között. Ő tisztítsa és szentelje meg zenei ízlésünket is, hogy lehessünk valóban méltó és megfelelő eszközei a zenei szolgálatban, az Ő dicsőségére. SOLI DEO GLORIA.

**Bokor Barnabás zenetanár
Közli: Horváth László**

Az imádságnál egy szív szavak nélkül jobb, mint szavak szív nélkül.
(John Bunyan)

❖
Az ateista nem tudja megtalálni Istent, ahogy a tolvaj sem tudja megtalálni a rendőrt.

❖
Bölcs emberek sohasem adnak magyarázatot kudarcaikról.

❖
A semmittevés nagyon elfáraszt, mert ezt nem pihenheti ki az ember.

❖
Jézusnak nem mindig volt ideje az evésre, de mindig volt ideje arra, hogy imádkozzon.